

Pobožnost farářský kurs 26.1.2012 Radek Hanák

Text kázání: Marek 8, 1-10

Hospodářský zázrak. Tak bychom mohli, bratři a sestry, nazvat tento podivuhodný příběh. Můžeme něco podobného zakoušet i dnes? Mám za to, že ano. Může se tak dít v církvi, kde Kristus je skutečně uprostřed všeho dění. Může se tak dít ve společenství křesťanů, kteří dávají do služby Pánu celé své srdce a Pána následují.

Následovat Pána ovšem něco stojí. A tak ti všichni, kteří následovali Pána i do pouště, ti, kteří ho následovali vytrvale po tři dny přes všechny těžkosti, byli nakonec odměněni. Stali se svědky velikého zázraku a byli nasyceni. Ovšem i dnes je tomu tak. **Bůh se odměňuje těm, kteří ho hledají.** Nikomu jinému. Ale těm, kteří Ho hledají.

Pojďme však postupně tímto příběhem. **Když s Ním v těch dnech opět byl veliký zástup a neměli co jíst, zavolal si Ježíš své učedníky...** V zástupu se vyskytl problém a Pán, jakožto pozorný Pastýř jej vidí a situaci chce řešit. Jak? Tím, že si zavolal své učedníky. A těm, kteří jsou Mu nejbližší, pak také zjevuje svou vůli.

Řekl jim: **„Je mi líto zástupu, neboť již tři dny jsou se mnou a nemají co jíst.“** Tam, kde Ježíš vykonal nějaký zázrak, ať už to bylo nasycení, anebo uzdravení, motiv k takové věci byla vždy lítost nad dotčnými. Ne nějaká show, oslavení sebe, vzbuzení pozornosti, ale skutečná, opravdová a hluboká lítost. A pokud dnešní církev, potažmo křesťan, nemá lítost nad nemocnými, strádajícími a bloudícími a dělá své aktivity z jiných motivů, pak se moc zázračného neděje.

Pán učedníkům dále řekl: **„Když je pošlu domů hladové, zemdlí na cestě, vždyť někteří z nich jsou zdaleka.“** Boží srdce je úžasné. Jeho láska nechce dopustit, aby ti, kteří se k Němu přibližují, kteří Ho usilovně hledají, aby odcházeli nenaplnění. Aby byli zemdlení. Proto i nám, bratři a sestry, klade náš Pán na srdce, abychom sytili ty, které nám svěřil.

Abychom měli z čeho dávat, pak je třeba od Pána také přijímat. Být Mu nablízku. Být s Ním např. na modlitbách déle než pouhých 5 minut denně. Takové pouhé rychlé ztišení, je podobné, jako když jíte párek v rohlíku za pochodu, což není zcela zdravé. Pak ani naše duše není nasycena. Když se církev nemodlí, pak stále jen hladoví a je nenasycená.

Učedníci se pak ptali Ježíše: **„Odkud by kdo mohl tady na poušti vzít chléb, aby všechny nasýtil?“** Zde můžeme vidět jak učedníci, ale i my dnes, neustále zpochybňujeme Boží moc. Jak se neustále neumíme dívat očima víry, jak neustále pochybujeme. Přestože podle Markova vyprávění Ježíš už jednou nasýtil dokonce 5 000 lidí z pouhých 5 chlebů a dvou ryb, je otázka učedníků plná údivu a pochybností. Položme si jinou: **Odkud bude čerpat církev finanční prostředky v době odlukové pouště?** Naplňuje nás tato otázka obavami? Pokud církev bude hledat pouze racionální důvody, pak neuvidí žádné zázraky. Kéž by Bůh dal, abychom i my nepochybovali, neřídili se jen svým rozumem, ale měli Ducha víry.

Ovšem ne jen Ducha víry, ale také srdce ochotné k dávání. Učedníků se Ježíš dále zeptal: **„Kolik máte chlebů?“** Oni odpověděli: **„Sedm.“** **Ježíš pak vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali, oni je předložili zástupu. Měli i několik rybiček, vzdal za ně díky a nařídil, aby je také předkládali.** Jak velice důležitá je tu role těch, kteří dali ty své chleby. Měli je pouze pro sebe a teď se měli rozdělit. Z lidského hlediska by na ně mohl zbýt pouze drobek. Ale oni je dali Pánu, a tak byli všichni nasyceni. A

tam, kde se dává v církvi i dnes Pánu z celého a radostného srdce, tam se dějí zázraky! Vždyť mnohými zázraky jsou přece v církvi např. vykonané sbírky, a nebo dobré ovoce služby,

I jedli, nasýtli se a sebrali zbylých nalámaných chlebů sedm košů. Ve světě, v této zemi, v mnohých rodinách dluhy rostou a celkově je všeho nedostatek. V Božím království ještě přebývá. A není to jen přebytek, vždyť podle biblického čísla sedm je tam plnost! Žádný zbytek, ale plnost! Kéž tedy i uprostřed našeho společenství se projevuje Boží království. Amen.